

31999R1254

26.6.1999

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 160/21

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1254/1999,
17. mai 1999,
veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽³⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽⁴⁾

võttes arvesse kontrollikoja arvamust ⁽⁵⁾

ning arvestades, et:

(1) põllumajandussaaduste ühisturu toimimise ja arenguga peaks kaasnema ühise põllumajanduspoliitika kujundamine, mis sisaldab eelkõige põllumajandusturgude ühist korraldust, mille vorm võib olla tooteti erinev;

(2) ühises põllumajanduspoliitikas taotletakse asutamislepingu artiklis 33 sätestatud eesmärkide saavutamist; turgude stabiliseerimiseks ja põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks tuleks veise- ja vasikalihaturul ette näha siseturumeetmed, mis hõlmavad eelkõige otsetoetusi veiselihatootjatele, eraldusabi ja riikliku ladustamise toetuskava;

(3) lihatarbimise tasakaalustamiseks ühenduses veiselihasektori toetuseks ja nende toodete konkurentsivõime tõstmiseks rahvusvahelistel turgudel tuleks turutoetuste taset järk-järgult vähendada; tootjatele tekkivaid tagajärgi silmas pidades tuleks ühise turukorraldusega ette nähtud sisetulekutoetuste taset kohandada ja ümber kujundada;

selleks oleks asjakohane sisse seada tootjatele makstavate otsetoetuste kava; nende toetuste suurus peaks kasvama vastavalt turutoetuse järkjärgulisele vähendamisele;

(4) loomakasvatustevõtete mitmekesisust silmas pidades peaksid otsetoetused hõlmama erilisatusid pullide ja härgade tootjatele, lisatasu ammlehmakarjade pidamiseks ning erilisatuse kõigi veiseliikide, sealhulgas lüpsilehmade ja vasikate tapmise eest; lisatasude maksmise tagajärjel ei pea kogutoodang suurenema; selleks tuleks piirata vastavalt erilisatuseks ja ammlehmade eest makstavaks lisatasuks kõlblike isasveiste ja ammlehmade arvu, kohaldades piirkondlikke ja individuaalülemmäärasid ning erilisatuse puhul piiranguid loomühikute põhjal talumajapidamise kohta, mida liikmesriigid peaksid saama kohandada vastavalt konkreetsele olukorrale; loomade tapmise eest makstava lisatase puhul tuleks eelnevate toodangunäitajate alusel kehtestada siseriiklikud ülemmäärad;

(5) härgade ja pullide kasvatamise tingimused on üldiselt erinevad; seepärast võib härgade puhul määrata looma kohta teistsuguse erilisatuse kui pullide puhul; härgade eest makstav erilisatuse tuleks jagada kaheks eri toetuseks konkreetsete vanuseklasside eest;

(6) tapahooajal liiga suure arvu härgade tapmine liikmesriigis, kus kõnesolev tootmisliik on eriti tähtis, võib häirida turu stabiilsust ning põhjustada eelkõige turuhindade langemist; härgade tapmise soodustamiseks väljaspool iga-aastast tapahooaega tuleks lisaks erilisatusele määrata teatavatel tingimustel täiendavaid lisatusid aasta esimese 23 nädala jooksul väljaspool hooaega tapetavate loomade eest;

⁽¹⁾ EÜT C 170, 4.6.1998, lk 13.

⁽²⁾ Arvamus esitatud 6. mail 1999 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT C 407, 28.12.1998, lk 196.

⁽⁴⁾ EÜT C 93, 6.4.1999, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT C 401, 22.12.1998, lk 3.

- (7) tootjatele paindlikuma korra tagamiseks tuleks anda õigus saada ammlehmade eest makstavat lisatasu ka mullikatele, kes vastavad samadele aretusnõuetele kui ammlehmad; ammlehmakarjade abikõlblike mullikate arvu tuleks piirata tavapärase asendusmääraga; liikmesriikidel, kus üle 60 % ammlehmade eest makstavaks lisatasuks kõlblikke loomi peetakse mägiipiirkondades, tuleks lubada seda lisatasu määrata ammlehmade ja mullikate osas eraldi ning kohaldada mullikate eest makstava lisatasu suhtes eraldi siseriiklikku ülempiiri eespool nimetatud määra ulatuses;
- (8) ammlehmade eest ettenähtud lisatasu maksmisel tuleks põhimõtteliselt piirduda tootjatega, kes ei tarni piima meiereidesse vastavalt lisamaksukavale, mis on ette nähtud nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 3950/92, millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks; ⁽¹⁾ sissetulekutoetus võib olla vajalik ka lüpsikarja või ammlehmakarjaga talumajapidamistele; seepärast tuleks ammlehmade eest makstavat toetust määrata ka piima- ja ammlehmapiidavatele väikestele ja keskmise suurusega talumajapidamistele, kelle individuaalne piimakvoot kokku ei ületa 120 000 kilogrammi; ühenduse tootmisstruktuuride mitmekesisust silmas pidades tuleks liikmesriikidel lubada seda koguselist piirangut objektiivsete kriteeriumide alusel muuta või sellest loobuda;
- (9) ammlehmade eest makstava lisatasu puhul on asjakohane säilitada tootjate individuaalülemmäärad; individuaalülemmääradega antud lisatasu saamise õigusi ei ole täielikult ära kasutatud; need kasutamata jäänud õigused soodustaksid tõenäoliselt tootmist ja suurendaksid kulusi, eelkõige seetõttu, et mullikate eest võib määrata ammlehmade eest makstavat lisatasu; selliste tagajärgede ärahoidmiseks tuleks igas liikmesriigis kindlaks määrata ammlehmade eest makstava lisatasu saamise õiguste arv võrdlusaastatel tegelikult makstud lisatasude alusel, millele lisandub teatav määr riigi varude säilitamiseks; liikmesriigid peaksid võtma vajalikke meetmeid, et tagada siseriiklikest ülemmääradest kinnipidamine; liikmesriigid peaksid vajaduse korral teatavate objektiivsete kriteeriumide alusel ja hüvitisi maksmata oma tootjate individuaalülemmäärasid kohandama; need kriteeriumid peaksid eelkõige tagama asjaomaste tootjate võrdse kohtlemise ja õiguspäraste ootuste täitmise;
- (10) tootja toodangu maht võib karja või tootmisvõimsuse muutumise tõttu olla erinev; seetõttu on soovitatav ette näha, et ammlehmade eest makstava lisatasu õigused, mis on saadud individuaalülemmäära alusel, võib teataval tingimustel loovutada teistele tootjatele kas koos talumajapidamisega või ilma et oleks seost lisatasu saamise õiguse ja kasutatava maa vahel;
- (11) lisatasu saamise õigusest ei tohi ilma jätta uusi tootjaid ja neid olemasolevaid tootjaid, kelle individuaalülemmäärad ei vasta erinevatel põhjustel muutustele nende ammlehmakarjades; seepärast tuleks ette näha vastavalt ühenduse kriteeriumidele täidetavate ja hallatavate riigi varude kasutamine; samal põhjusel on asjakohane kohaldada ilma seonduva talumajapidamise loovutamisetä lisatasu saamise õiguste loovutamise suhtes eeskirju, mille kohaselt osa loovutatavatest õigustest võetakse ära ilma hüvitiseta ning antakse riigi varudesse;
- (12) tuleks lubada liikmesriikidel sisse seada side tundlike alade või paikkondade ning ammlehmakasvatuse vahel, et tagada ammlehmakasvatuse säilimine eelkõige aladel, kus puuduvad muud võimalused;
- (13) veise- ja vasikalihatootmise intensiivistumist silmas pidades tuleks loomakasvatuse eest makstavaid lisatasusid piirata, võttes arvesse iga talumajapidamise söödatootmise võimalusi võrreldes peetavate loomade arvu ja liikidega; liiga intensiivsete tootmisliikide vältimiseks tuleks kõnesolevate lisatasude määramisel järgida talumajapidamise maksimaalset loomkoormust; tuleb siiski arvesse võtta väiketootjate olukorda;
- (14) tugevdamiseks stiimuleid tootmise eksteniivistamiseks ning parandamiseks nende tõhusust seoses keskkonnavalade eesmärkidega, tuleks määrata lisasumma tootjatele, kes peavad kinni rangetest ja tegelikest loomkoormusnõuetest; märkimisväärsete muutuste vältimiseks toetuste üldises tasemes ning kulutuste mõistlikuks kontrollimiseks tuleks ette näha, et vajaduse korral võib lisasumma suurst kohandada;

⁽¹⁾ EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1256/1999 (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 73).

- (15) veiseliha tootmise tingimused ja tootjate sissetulekud erinevad ühenduse eri tootmispiirkondades märkimisväärselt; kogu ühendust hõlmav kava maksta kõikidele tootjatele ühtset toetust oleks liiga jäik ega arvestaks asjakohaseid struktuurilisi ja looduslikke erinevusi ning neist tulenevaid vajadusi; seetõttu on vaja ette näha ühendusepoolsete lisatoetuste paindlik süsteem, mille liikmesriigid kehtestavad ja rakendavad kinnitatud kogumäärade piires ning teatavate ühiste kriteeriumide alusel; kõnealused kogumäärad tuleks liikmesriikidele kinnitada nende osatähtsuse alusel ühenduse veiselihatootmises; ühiste kriteeriumide eesmärk on muu hulgas takistada lisatoetuste võimalikku diskrimineerivat mõju ja täielikult arvesse võtta asjaomaseid ühenduse mitmepoolseid kohustusi; eelkõige on oluline, et liikmesriigid oleksid kohustatud kasutama oma otsustusõigust üksnes objektiiivsete kriteeriumide alusel, arvestades täiel määral võrdse kohtlemise põhimõtet ning vältides turu- ja konkurentsimoonestusi; on vaja ette näha, missugusel kujul võib lisatoetusi maksta; nendeks toetusteks võivad olla teatavate veiseliikide puhul hüvitised loomade kategooriate alusel ning pindalatoetused;
- (16) loomühikute põhjal makstavate lisatoetuste puhul on vaja teatavaid koguselisi piiranguid, et tagada toodangukontrolli vajalik tase; peale selle peaksid liikmesriigid kontrollima loomkoormusnõuete täitmist;
- (17) täiendavaid pindalatoetusi tuleks määrata üksnes pikaajalistele kultuurkarjamaadele, mis ei saa toetusi muude turutoetusmeetmete kaudu; pindalatoetusi tuleks kohaldada pikaajaliste kultuurkarjamaade piirkondlike põhikasvupindade piires, mille liikmesriigid kinnitavad ajalooliste võrdlusandmete põhjal; hektari kohta määratava pindalatoetuse ülemmäär, sealhulgas veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse raames makstav täiendav pindalatoetus, peaks olema võrreldav teatavate põllukultuuride tootjate toetusüsteemi alusel hektari kohta keskmiselt makstava toetusega;
- (18) otsetoetuste saamiseks peavad asjaomaste loomade pidajad järgima ühenduse asjakohaseid veiste identifitseerimist ja registreerimist käsitlevaid eeskirju; soovitud majandusliku mõju saavutamiseks tuleb otsetoetusi maksta teatavate ajavahemike jooksul;
- (19) ühenduse õigusega on keelatud teatavate ainete kasutamine veiseliha tootmisel; asjassepuutuvate sätete rikkumisel tuleks kohaldada asjakohaseid sanktsioone;
- (20) vastavalt käesoleva määrusega ettenähtud hinna- ja sissetulekutoetuste korrale ei ole turu tasakaalustamiseks enam vaja olemasolevat riiklikku sekkumist sekkumisasutustepoolse kokkuostmise ja riikliku ladustamise kujul, millega kaasneksid märkimisväärsed kulutused; seepärast tuleks see järk-järgult lõpetada; tuleks ette näha eraladustusabi, et toetada turuhindade püsimist baashinna tasemel, mis väljendab turutoetuse soovitatavat taset; selleks tuleks lubada komisjonil teha otsus eraladustusabi määramise kohta, kui turuhind langeb alla 103 % baashinnast; tuleks sisse seada "turvavõrgu" sekkumiskava, et toetada veise- ja vasikalihaturgu liikmesriikides või liikmesriikide piirkondades, kus turuhinnad jäävad kriitilisest hinnatasemest allapoole; tuleks ette näha, et eraladustusabi ja sekkumiskava rakendatakse liigitusskaala alusel, mis on sätestatud nõukogu 28. aprilli 1981. aasta määruses (EMÜ) nr 1208/81, millega määratakse kindlaks ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala⁽¹⁾;
- (21) ühenduse ühtse veise- ja vasikalihaturu loomine nõuab ühtse kaubandussüsteemi sisseseadmist ühenduse välispiiril; lisaks siseturumeetmetele imporditollimakse ja eksporditoetusi hõlmav kaubandussüsteem peaks põhimõtteliselt ühenduse turgu stabiliseerima; kaubandussüsteem peaks põhinema mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus võetud kohustustel;
- (22) kolmandate riikidega toimuva veiselihakaubanduse mahu kontrollimiseks tuleks teatavate toodete suhtes ette näha impordi- ja ekspordilitsentside süsteem, kuhu kuulub tagatise esitamine, mis garanteerib, et toimingud, mille kohta need litsentsid on väljastatud, sooritatakse;

⁽¹⁾ EÜT L 123, 7.5.1981, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1026/91 (EÜT L 106, 26.4.1991, lk 2).

- (23) teatavate põllumajandustoodete impordist ühenduse turul tuleneda võivate kahjulike mõjude vältimiseks või kõrvaldamiseks tuleks ühe või mitme sellise toote impordi puhul kohaldada täiendavat imporditollimaksu, kui teatavad tingimused on täidetud;
- (24) teatavatel tingimustel on asjakohane anda komisjonile volitused avada ja hallata tariifikvoote, mis tulenevad vastavalt asutamislepingule sõlmitud rahvusvahelistest lepingutest või muudest nõukogu õigusaktidest;
- (25) sätted, millega kolmandatesse riikidesse eksportimisel määratakse ühenduse piirides ja maailmaturul kehtivate hindade erinevusel põhinev eksporditoetus vastavalt WTO põllumajanduslepingule, ⁽¹⁾ peaksid tagama ühenduse osalemise rahvusvahelises veise- ja vasikalihakaubanduses; niisuguste eksporditoetuste suhtes peaksid kehtima koguse- ja väärtuspiirangud;
- (26) väärtuspiirangute järgimine tuleks tagada toetuste määramise ajal, kontrollides makseid Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondiga seotud eeskirjade alusel; järelevalvet võib hõlbustada toetuste kohustuslik ettemääramine, lubades diferentseeritud toetuste puhul võimalust muuta ettenähtud sihtkohta geograafilises piirkonnas, mille suhtes kehtib sama toetuse määr; sihtkoha muutmise korral tuleks maksta tegeliku sihtkoha suhtes kehtivat toetust, mis ei või olla suurem kui alguses ettenähtud sihtkoha suhtes kohaldatav summa;
- (27) kogusepiirangute järgimine eeldab usaldusväärse ja tõhusa järelevalvesüsteemi loomist; selleks tuleks toetuse andmisel nõuda ekspordilitsentsi; toetust tuleks anda kasutatavate limiitide piires sõltuvalt iga kõnealuse toote konkreetsest olukorrast; sellest reeglist tuleks erandeid lubada üksnes toiduabiprogrammide puhul, mis on vabastatud kõikidest piirangutest; WTO põllumajanduslepingus osutatud majandusaastate jooksul toetusega eksporditud koguseid tuleks kontrollida igaks majandusaastaks väljaantud ekspordilitsentside põhjal;
- (28) lisaks eespool kirjeldatud süsteemile ja niisugusel määral, mis on vajalik selle latusaks toimimiseks, tuleks seestöötlemise korda reguleerida või see keelata, kui turuolukord seda nõuab;
- (29) tollimaksusüsteem võimaldab loobuda kõikidest muudest kaitsemeetmetest ühenduse välispiiridel; siseturu- ja tollimaksumehhanism võib erandlike asjaolude korral siiski ebapiisavaks osutuda; sel juhul, et mitte jätta oma turgu kaitseta sellest tingitud võimalike häirete vastu, peaks ühendus saama viivitamata võtta kõiki vajalikke meetmeid; need meetmed peaksid olema kooskõlas asjakohastest WTO lepingutest tulenevate kohustustega;
- (30) käesolevas määruses sätestatud vahendite nõuetekohase kohaldamise tagamiseks tuleks komisjoni täielikult teavitada hindade arengust ühisel veise- ja vasikalihaturul; seepärast tuleks ette näha veiste ja veiseliha hindade registreerimise süsteem;
- (31) on asjakohane ette näha meetmed, mida võetakse siis, kui oluline hinnatõus või -langus põhjustab häireid ühenduse turul või ähvardab neid esile kutsuda; need meetmed võivad hõlmata ka *ad hoc* sekkumiskokkuostu;
- (32) loomahaiguste leviku tõkestamiseks kavandatud meetmete rakendamisest tulenevad vaba liikumise piirangud võivad ühe või mitme liikmesriigi turul raskusi põhjustada; sellise olukorra leevendamiseks on tarvis luua võimalus võtta erandlikke turutoetusmeetmeid;
- (33) teatava abi andmine kahjustaks ühistel hindadel põhineva ühtse turu loomist; seetõttu tuleks veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse puhul kohaldada asutamislepingu sätteid, mis võimaldavad anda hinnangut liikmesriikidepoolsele abile ja keelata niisugune abi, mis on ühisturuga kokkusobimatu;

⁽¹⁾ EÜT L 336, 23.12.1994, lk 22.

- (34) on vaja, et ühise veise- ja vasikalihaturu arenedes annaksid liikmesriigid ja komisjon üksteisele käesoleva määruse rakendamiseks vajalikku teavet;
- (35) kavandatud meetmete hõlpsamaks rakendamiseks tuleks ette näha kord, mis seab korralduskomitee raames sisse tiheda koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel;
- (36) kulutused, mis liikmesriikidel tekivad seoses käesoleva määruse kohaldamisega, peaks kandma ühendus vastavalt nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika finantseerimise kohta; ⁽¹⁾
- (37) samal ajal peaks veise- ja vasikalihaturu ühine korraldus asjakohasel viisil arvesse võtma asutamislepingu artiklites 33 ja 131 sätestatud eesmärgi;
- (38) nõukogu määruses (EMÜ) nr 805/68 ⁽²⁾ sätestatud veise- ja vasikalihaturu ühist korraldust on mitmel korral muudetud; asjakohaste dokumentide arvukus, keerulisus ja hajutatud avaldamine mitmetes EÜT numbrites

muudab nende kasutamise raskeks ning kaob selgus, mis peaks olema kõigi õigusaktide põhiline tunnus; nimetatud asjaolude tõttu tuleks need tekstid konsolideerida uude määrusesse ja eespool nimetatud määrus (EMÜ) nr 805/68 kehtetuks tunnistada; nõukogu 16. jaanuari 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 98/69 (sekkumisasutuste poolt kokku ostetud külmutatud veiseliha müügi üldeeskirjade kohta), ⁽³⁾ 15. juuli 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 989/68 (veise- ja vasikalihasektoris eraladustusabi andmise üldeeskirja kohta) ⁽⁴⁾ ja 2. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 1892/87 (veise- ja vasikalihasectori turuhindade registreerimise kohta), ⁽⁵⁾ mille õiguslikuks aluseks oli määrus (EMÜ) nr 805/68, asendatakse käesolevas määruses sätestatud uue korraga ning need tuleb seetõttu kehtetuks tunnistada;

- (39) üleminek määruse (EMÜ) nr 805/68 korralt käesoleva määruse korrale võib põhjustada raskusi, mida käesolev määrus ei käsitle; selliste võimalike juhtumite käsitlemiseks tuleks ette näha, et komisjon võib vastu võtta vajalikud üleminekumeetmed; komisjonile tuleks anda ka õigus lahendada konkreetseid praktilisi küsimusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Veise- ja vasikalihaturu ühine korraldus hõlmab siseturгу ja kaubandust kolmandate riikidega ning reguleerib järgmisi tooteid:

CN-kood	Kauba kirjeldus
a) 0102 90 05 kuni 0102 90 79	Elus koduveised, v.a tõuveised
0201	Veiseliha, värske või jahutatud
0202	Veiseliha, külmutatud
0206 10 95	Paks vaheliha ja õhuke vaheliha, värske või jahutatud
0206 29 91	Paks vaheliha ja õhuke vaheliha, külmutatud
0210 20	Veiseliha, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
0210 90 41	Paks vaheliha ja õhuke vaheliha, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁽²⁾ EÜT L 148, 28.6.1968, lk 24. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1633/98 (EÜT L 210, 28.7.1998, lk 17).

⁽³⁾ EÜT L 14, 21.1.1969, lk 2.

⁽⁴⁾ EÜT L 169, 18.7.1968, lk 10. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 428/77 (EÜT L 61, 5.3.1977, lk 17).

⁽⁵⁾ EÜT L 182, 3.7.1987, lk 29.

CN-kood	Kauba kirjeldus
0210 90 90	Toiduks kasutatav jahu ja pulber lihast või rupsist
1602 50 10	Muud veiseliha või veiseliharupsist valmistatud tooted ja konservid, kuumtöötlemata; segud kuumtöödeldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
1602 90 61	Muud lihast või rupsist valmistatud tooted ja konservid, mis sisaldavad veiseliha või rupsi, kuumtöötlemata; segud kuumtöödeldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
b) 0102 10	Elus tõuveised
0206 10 91 0206 10 99	Toidukõlblik veiseliharups, välja arvatud paks vaheliha ja õhuke vaheliha, värske või jahutatud, välja arvatud farmaatsiatoodete tooraineks
0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Toidukõlblik veiseliharups, välja arvatud paks vaheliha ja õhuke vaheliha, külmutatud, välja arvatud farmaatsiatoodete tooraineks
0210 90 49	Toidukõlblik veiseliharups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud, välja arvatud paks vaheliha ja õhuke vaheliha
ex 1502 00 90	Veiserasv, sulatamata või sulatatud, pressitud või pressimata, lahuses ekstraheeritud või ekstraheerimata
1602 50 31 1602 50 80	kuni Muud veiseliha või veiseliharupsist valmistatud tooted ja konservid, välja arvatud kuumtöötlemata liha või liharups ning segud kuumtöödeldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
1602 90 69	Muud lihast või rupsist valmistatud tooted ja konservid, mis sisaldavad veiseliha või rupsi, välja arvatud kuumtöötlemata; segud kuumtöödeldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist

2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *veised* – CN-koodide ex 0102 10 ning 0102 90 05 kuni 0102 90 79 alla kuuluvad elus koduveised;
- b) *täiskasvanud veised* – veised, kelle eluskaal on üle 300 kilogrammi.

I JAOTIS

SISETURG

Artikkel 2

Et soodustada tootmisharusiseste ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust, mis hõlbustaks pakkumist turu nõuetega kohandada, võib artiklis 1 loetletud toodete suhtes võtta ühenduses järgmisi meetmeid:

a) täiustada karjakasvatust;

b) edendada tootmis-, töötlemis- ja turustuskorraldust;

c) parandada kvaliteeti;

d) kujundada kasutatud tootmisvahenditel põhinevaid lühi- ja pikaajalisi prognoose;

e) hõlbustada turuhinnadünaamika registreerimist.

Nõukogu võtab kõnealuseid meetmeid käsitleva üldeskirja vastu asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korras.

1. PEATÜKK

OTSETOETUSED

Artikkel 3

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *tootja* – üksiktalupidaja, füüsiline või juriidiline isik või füüsiliste või juriidiliste isikute rühm, kelle põllumajandusettevõtte asub ühenduse territooriumil ning kes tegeleb veisekasvatusega, olenemata sellise rühma või selle liikmete õiguslikust seisundist vastavalt siseriiklikule õigusele;
- b) *talumajapidamine* – mis tahes tootmisüksus, mida korraldab üks tootja ja mis asub ühe liikmesriigi territooriumil;
- c) *piirkond* – asjaomase liikmesriigi valikul kas liikmesriik või piirkond liikmesriigis;
- d) *pull* – kastreerimata isasveis;
- e) *härg* – kastreeritud isasveis;
- f) *ammlehm* – lihalehm või lihatõuga ristamisel saadud lehm, kes kuulub lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja;
- g) *mullikas* – vähemalt kaheksakuune poegimata emasveis.

1. JAGU

Lisatasud

1. a l a j a g u

Erilisatasu

Artikkel 4

1. Tootjal, kes peab oma talumajapidamises isasveiseid, on taotluse korral õigus saada erilisatasu. See määratakse igaaastaste lisatasudena kalendriaasta ja talumajapidamise kohta piirkondlike ülemmäärade piires maksimaalselt 90 looma eest igas lõikes 2 osutatud vanuseklassis.

2. Erilisatasu määratakse kõige rohkem:

- a) üks kord iga vähemalt üheksakuuse pulli eluajal või
- b) kaks korda iga härja eluajal:
 - esmakordselt siis, kui härg on üheksakuune,
 - teist korda siis, kui härg on saanud 21kuuseks.

3. Erilisatasu saamiseks:

- a) peab tootja pidama iga taotlusega hõlmatud looma nuumal kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul;
- b) peab igal loomal olema tapmiseni või eksportimiseni lisatasude maksmise kohta kõiki asjakohaseid andmeid sisaldav loomapass, mida on nimetatud nõukogu 21. aprilli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 820/97 (veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veise- ja veiselihatoodete märgistamise kohta) (¹) artiklis 6, või selle puudumisel samaväärne haldusdokument.

4. Kui nende vähemalt üheksakuuste pullide ning üheksakuni kahekümnekuuste härgade koguarv, kelle kohta on esitatud abitaotlus ja kes vastavad erilisatasu määramise tingimustele, ületab teatavas piirkonnas I lisas osutatud piirkondliku ülempiiri, vähendatakse võrdeliselt lõike 2 punktide a ja b kohaselt kõnesoleval aastal abikõlblike loomade arvu tootja kohta.

Käesoleva artikli tähenduses on piirkondlikuks ülemmääraks loomade arv teatavas piirkonnas, kelle eest on õigus saada erilisatasu ühel kalendriaastal.

5. Erandina lõigetest 1 ja 4 võivad liikmesriigid:

- nende poolt kindlaks määratavate objektiivsete kriteeriumide alusel muuta loomühikute põhjal kehtestatud piirangut, mis on 90 looma talumajapidamise ja vanuseklassi kohta, või sellest loobuda ja
- neid volitusi kasutades teha otsuse lõike 4 kohaldamise kohta viisil, mis aitab saavutada sellise vähendamise taseme, mida on vaja kehtiva piirkondliku ülemmäära järgimiseks, ilma et neid vähendusi kohaldataks väiketootjate suhtes, kes esitasid kõnesoleval aastal erilisatasu taotlusi ainult minimaalse loomade arvu kohta, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik.

(¹) EÜT L 117, 7.5.1997, lk 1.

6. Liikmesriigid võivad otsustada määrata erilisatasu loomade tapmise ajal. Sel juhul asendatakse lõike 2 punktis a osutatud vanusekriteerium 185kilogrammise miinimumrüm-
kaaluga.

Erilisatasu makstakse või makstakse tagasi tootjatele.

Põhja-lirimaal võib Ühendkuningriik kohaldada erilisatasude määramisel teistsugust süsteemi kui ülejäänud territooriumil.

7. Lisatasu suurus:

a) abikõlbliku pulli kohta on:

- 160 eurot 2000. kalendriaastal,
- 185 eurot 2001. kalendriaastal,
- 210 eurot 2002. kalendriaastal ja järgnevatel kalendriaastatel;

b) abikõlbliku härja ja vanuseklassi kohta on:

- 122 eurot 2000. kalendriaastal,
- 136 eurot 2001. kalendriaastal,
- 150 eurot 2002. kalendriaastal ja järgnevatel kalendriaastatel.

8. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakendusekirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

2. a l a j a g u

Aastaaegade mõju hüvitav lisatasu

Artikkel 5

1. Kui teatavas liikmesriigis:

- a) ületab ühel aastal tapetud härgade arv 60 % sellel aastal tapetud isasveiste koguarvust ja
- b) selle aasta 1. septembrist kuni 30. novembrini tapetud härgade arv ületab 35 % sellel aastal tapetud härgade koguarvust,

võivad tootjad taotluse esitamisel saada peale erilisatasu veel täiendavat (aastaaegade mõju hüvitavat) lisatasu. Kui mõlemad eespool nimetatud käivitusmäärad saavutatakse lirimaal või Põhja-lirimaal, kohaldatakse lisatasu ka lirimaa ja Põhja-lirimaa suhtes.

Käesoleva artikli kohaldamisel Ühendkuningriigis peetakse Põhja-lirimaad eraldi seisvaks üksuseks.

2. Selle lisatasu suurus on:

- 72,45 eurot aasta esimese 15 nädala jooksul tapetud looma kohta,
- 54,34 eurot aasta 16. ja 17. nädala jooksul tapetud looma kohta,
- 36,23 eurot aasta 18. kuni 21. nädala jooksul tapetud looma kohta ja
- 18,11 eurot aasta 22. ja 23. nädala jooksul tapetud looma kohta.

3. Kui ei saavutata lõike 1 punktis b osutatud määra ning võttes arvesse lõike 1 eelviimast lauset, võivad liikmesriigid, kelle tootjad on eelnevalt saanud aastaaegade mõju hüvitavat lisatasu, otsustada, et selle lisatasu suurus on 60 % lõikes 2 sätestatud summadest.

Sel juhul:

- a) võib asjaomane liikmesriik otsustada, et see lisatasu määratakse ainult kahe või kolme esimesena nimetatud ajavahe-
miku eest,
- b) tagab asjaomane liikmesriik, et meede ei põhjusta kõnesoleval eelarveaastal finantsmuutusi, ning vähendab vastavalt:
 - kõnesolevas liikmesriigis teise vanuseklassi härgade eest makstavate erilisatasude arvu ja/või
 - 2. jao alusel makstavaid lisatoetusi

ning teatab komisjonile tehtud vähendustest.

Selle meetme kohaldamisel peetakse lirimaad ja Põhja-lirimaad lõike 1 punktis a nimetatud määra arvutamisel ning lisatasu saamise õiguse määramisel ühtseks üksuseks.

4. Selleks et teha kindlaks, kas käesolevas artiklis osutatud protsendimäärasid on ületatud, võetakse arvesse tapmisi, mis on toimunud teisel aastal, mis eelneb lisatasukõlbliku looma tapmisaastale.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakendus-eeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

3. a l a j a g u

Lisatasu ammlehma eest

Artikkel 6

1. Tootjal, kes peab oma talumajapidamises ammlehmi, on taotluse korral õigus saada lisatasu ammlehmade pidamiseks (lisatasu ammlehma eest). See määratakse iga-aastaste lisatasudena kalendriaasta ja tootja kohta individuaalülemäärade piires.

2. Lisatasu ammlehma eest määratakse igale tootjale:

a) kes ei tarni oma talumajapidamisest piima ega piimatooteid 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast.

Piima ja piimatoodete tarnimine talumajapidamisest otse tarbijale ei takista siiski lisatasu määramist;

b) kes tarnib piima või piimatooteid ning kelle individuaalne kvoot, mida on nimetatud määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 4, ei ületa 120 000 kilogrammi. Liikmesriigid võivad nende poolt kindlaks määratavate objektiivsete kriteeriumide alusel siiski teha otsuse seda koguselist piirangut muuta või sellest loobuda,

tingimusel et ta peab alates taotluse esitamise päevast vähemalt kuue järjestikuse kuu jooksul sellist arvu loomi, mis ammlehmade puhul vastab vähemalt 80 %le ning mullikate puhul vähemalt 20 %le loomade arvust, kelle eest on lisatasu taotletud.

Esimese lõigu punktide a ja b alusel abikõlblike loomade arvu kindlaksmääramisel tehakse kindlaks lehmade kuulumine kas ammlehma- või lüpsikarja vastavalt abisaaja individuaalsele piimakvoodile, mis on määratletud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1255/1999 (piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta) (⁽¹⁾) artikli 16 lõikes 3, ning keskmisele piimaannile.

3. Tootjate õigust lisatasule piiratakse artiklis 7 määratletud individuaalülemmääraga.

4. Lisatasu suurus abikõlbliku looma kohta on:

— 163 eurot 2000. kalendriaastal,

— 182 eurot 2001. kalendriaastal,

— 200 eurot 2002. kalendriaastal ja järgnevatel kalendriaastatel.

5. Liikmesriigid võivad määrata ammlehmade eest täiendava siseriikliku lisatasu kuni 50 eurot looma kohta tingimusel, et sellega ei diskrimineerita asjaomase liikmesriigi loomakasvatajaid.

Talumajapidamiste puhul, mis asuvad piirkonnas, mis on määratletud nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta) (⁽²⁾) artiklites 3 ja 6, rahastatakse selle täiendava lisatasu esimesed 24,15 eurot looma kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastust.

Kui asjaomase liikmesriigi veisekarjades on suur osa ammlehmi, mis moodustavad vähemalt 30 % lehmade koguarvust, ning kui vähemalt 30 % tapetud isasveistest kuulub konformatsiooniklassidesse S ja E, katab EAGGF tagatisrahastu liikmesriigi territooriumil asuvate talumajapidamiste puhul täiendava lisatasu täielikult. Nende protsendimäärade ületamine tehakse kindlaks lisatasu määramisele eelneva kahe aasta keskmiste näitajate alusel.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid, mis kuuluvad lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja.

7. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakendus-eeskirjad, eriti artiklis 3 nimetatud ammlehma mõistet käsitlevad eeskirjad vastu ning määrab kindlaks keskmise piimaanni artiklis 43 sätestatud korras.

Artikkel 7

1. 1. jaanuaril 2000 võrdub iga tootja individuaalülemmäär talle 31. detsembril 1999 vastavalt ühenduse asjakohastele eeskirjadele kuuluvate ammlehmade eest makstava lisatasu õiguste (lisatasuõiguste) arvuga, mida võib vajaduse korral kohandada vastavalt lõikele 3.

(⁽¹⁾) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48.

(⁽²⁾) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et alates 1. jaanuarist 2000 ei ületaks lisatasuõiguste summa nende territooriumil II lisas sätestatud siseriiklikku ülemmäära ning oleks võimalik luua artiklis 9 nimetatud riigi varud.

3. Kui lõikes 2 nimetatud kohandamine eeldab tootjate individuaalülemmäärade alandamist, ei maksta selle eest hüvitist ning kohandamise kohta tehakse otsus objektiivsete kriteeriumide alusel, võttes eelkõige arvesse:

- seda, mil määral tootjad on oma individuaalülemmäärasid kasutanud kolmel 2000. aastale eelneval võrdlusaastal,
- investeerimis- ja ekstensiivistamisprogrammide rakendamist veise- ja vasikalihasektoris,
- erilisi loomulikke asjaolusid või kohaldatud sanktsioone, mille tõttu vähemalt ühe võrdlusaasta jooksul lisatasu ei maksta või selle suurus vähendatakse,
- muid erandlikke asjaolusid, mille tõttu vähemalt ühel võrdlusaastal tehtud väljamaksed ei vasta eelnevate aastate tavaliselt tuvastatud olukorrale.

4. Lõikes 2 sätestatud meetme alusel ära võetud lisatasuõigused tühistatakse.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

Artikkel 8

1. Kui tootja müüb oma talumajapidamise või loovutab selle mõnel teisel viisil, võib ta talumajapidamise üle võtnud isikule loovutada kõik oma ammlemade eest makstava lisatasu saamise õigused. Samuti võib ta oma õigused teistele tootjatele täielikult või osaliselt loovutada ilma talumajapidamist üle andmata.

Lisatasuõiguste loovutamisel ilma talumajapidamise üleandmiseta loovutatakse tasuta ümberjagamiseks osa, ent mitte üle 15 % lisatasu saamise õigusest ilma hüvitiseta selle liikmesriigi varusse, kus talumajapidamine asub.

2. Liikmesriigid:

a) võtavad vajalikke meetmeid, et vältida lisatasu saamise õiguste loovutamist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus veise- ja vasikalihakasvatus on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis;

b) võivad ette näha, et õiguste loovutamine ilma talumajapidamise üleandmiseta toimub ühelt tootjalt teisele otse või riigi varu vahendusel.

3. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada selle osa lisatasu saamise õiguse ajutist loovutamist, mida tootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

4. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

Need eeskirjad sisaldavad eelkõige:

- sätteid, mis võimaldavad liikmesriikidel lahendada probleeme, mis on seotud lisatasuõiguste loovutamisega tootjate poolt, kes ei ole nende poolt kasutatava maa omanikud, ja
- erieeskirju osaliselt loovutatavate õiguste miinimummäära kohta.

Artikkel 9

1. Iga liikmesriik säilitab ammlemade eest makstavate lisatasuõiguste riigi varu.

2. Ilma et see piiraks artikli 7 lõike 4 kohaldamist, lisatakse kõik artikli 8 lõike 1 või teiste ühenduse õigusaktide alusel ära võetud lisatasuõigused riigi varudesse.

3. Liikmesriigid kasutavad riigi varusid nende piires lisatasuõiguste jaotamiseks eelkõige uustulnukatele, noortele talupidajatele ja teistele esmatähtsatele tootjatele.

4. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras. Need eeskirjad sisaldavad eelkõige:

- meetmeid, mida kohaldatakse siis, kui teatavas liikmesriigis ei kasutata riigi varusid,
- meetmeid, mis on seotud riigi varudesse tagastatud kasutamata lisatasuõigustega.

Artikkel 10

1. Erandina artikli 6 lõikest 3 võivad liikmesriigid, kus üle 60 % ammlehmadest ja mullikatest peetakse mägiipiirkondades nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 18 tähenduses, otsustada, et asjaomase liikmesriigi poolt kindlaks määratava eraldiseisva siseriikliku ülemmäära piires makstakse ammlehmade eest makstavat lisatasu eraldi mullikate ja ammlehmade eest.

See eraldi seisev siseriiklik ülemmäär ei tohi ületada 20 % käesoleva määruse II lisas kehtestatud asjaomase liikmesriigi siseriiklikust ülemmäärast. Seda siseriiklikku ülemmäära vähendatakse eraldi seisvale siseriiklikule ülemmäärale vastava summa võrra.

Kui lõikes 1 antud volitusi kasutavas liikmesriigis ületab nende mullikate koguarv, kelle kohta on esitatud abitaotlus ja kes vastavad ammlehmade eest makstava lisatasu määramise tingimustele, eraldi seisva siseriikliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnesoleval aastal abikõlblike mullikate arvu tootja kohta.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid.

3. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

4. a l a j a g u

Lisatasu loomade tapmise eest

Artikkel 11

1. Tootjal, kes peab oma talumajapidamises veiseid, on taotluse korral õigus saada lisatasu loomade tapmise eest. See määratakse abikõlblike loomade tapmisel või kolmandasse riiki eksportimisel ja kindlaks määratava siseriikliku ülemmäära piires.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

Loomade tapmise eest makstakse lisatasu:

- a) vähemalt kaheksakuuste pullide, härgade, lehmade ja mullikate eest,
- b) vähemalt ühe kuu, kuid mitte üle seitsme kuu vanuste vasikate eest, kelle tapakaal on alla 160 kilogrammi,

tingimusel et tootja on neid pidanud kindlaksmääratud ajavaheajaks jooksul.

2. Lisatasu suurus:

a) lõike 1 punktis a määratletud abikõlbliku looma kohta on:

- 27 eurot 2000. kalendriaastal,
- 53 eurot 2001. kalendriaastal,
- 80 eurot 2002. kalendriaastal ja järgnevatel kalendriaastatel;

b) lõike 1 punktis b määratletud abikõlbliku looma kohta on:

- 17 eurot 2000. kalendriaastal,
- 33 eurot 2001. kalendriaastal,
- 50 eurot 2002. kalendriaastal ja järgnevatel kalendriaastatel.

3. Lõikes 1 osutatud siseriiklikud ülemmäärad kehtestatakse iga liikmesriigi kohta ning eraldi punktides a ja b määratletud loomarühmade kohta. Iga ülemmäär vastab kõnesolevas liikmesriigis kummaski rühmas 1995. aastal tapetud loomade arvule, millele lisandub kolmandatesse riikidesse eksporditud loomade arv vastavalt Eurostati andmetele või muudele kõnesoleva aasta kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

4. Kui teatavas liikmesriigis nende loomade koguarv, kelle kohta on esitatud abitaotlus ühes lõike 1 punktides a ja b nimetatud loomarühmas ja kes vastavad loomade tapmise eest makstava lisatasu määramise tingimustele, ületab sellele rühmale kehtestatud siseriikliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnesoleval aastal selle rühma abikõlblike loomade arvu tootja kohta.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

5. a l a j a g u

— võimaldavad vältida loomkoormuse väärade kohaldamist.

Loomkoormus*Artikkel 12*

1. Erilisatuse ja ammlemade eest makstava lisatuse saamiseks kõlblike loomade koguarvu piiratakse talumajapidamises loomkoormuse abil, mis on kaks loomühikut (lü) hektari ja kalendriaasta kohta. Loomkoormust väljendatakse loomühikutega talumajapidamises loomade pidamiseks kasutatava söödamaa ühiku kohta. Loomkoormust ei kohaldata siiski selliste tootjate suhtes, kelle talumajapidamises peetavate ja loomkoormuse määramisel arvesse võetavate loomade arv ei ole üle 15 lü.

2. Talumajapidamise loomkoormuse määramisel võetakse arvesse:

- a) isasveiseid, ammlehmi ja mullikaid ning lambaid ja/või kitsi, kelle kohta on esitatud lisatasutaotlus, ning lüpsilehmi, keda on vaja tootjale kehtestatud üldpiimakvoodi tootmiseks. Loomade arv arvestatakse loomühikuteks ümber III lisas esitatud ümberarvestustabeli alusel;
- b) söödamaad, milleks on talumajapidamises kogu kalendriaasta jooksul veise- ning lamba- ja/või kitsakasvatuseks kasutatav ala. Söödamaa ei hõlma:
 - hooneid, metsa, tiike ja teid,
 - alasid, mida kasutatakse teiste ühenduse abiks kõlblike kultuuride või pikaajaliste kultuuride või aiasaaduste kasvatamiseks, välja arvatud pikaajalised kultuurkarjamaad, mille eest määratakse pindalatoetusi vastavalt käesoleva määruse artiklile 17 ja määruse (EÜ) nr 1255/1999 artiklile 19,
 - alasid, mis on hõlmatud teatavate põllukultuuride tootjate kehtestatud toetussüsteemiga, mida kasutatakse vastavalt kuivsööda toetuskavale või vastavalt siseriiklikule või ühenduse maa tootmisest kõrvaldamise kavale.

Söödamaa hõlmab segakasutus- ja segakultuurialasid.

3. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras. Need eeskirjad sisaldavad eelkõige eeskirju, mis:

— käsitlevad segakasutus- ja segakultuurialasid,

6. a l a j a g u

Ekstensiivistamistoetus*Artikkel 13*

1. Tootjatel, kellele makstakse erilisatuse ja/või lisatuse ammlemade eest, on õigus saada ekstensiivistamistoetust.

2. Ekstensiivistamistoetus on 100 eurot määratud erilisatuse ja ammlemade eest makstava lisatuse kohta, kui talumajapidamise loomkoormus asjassepuutuval kalendriaastal on kuni 1,4 lü hektari kohta.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada määrata ekstensiivistamistoetused järgmiselt:

- a) 2000. ja 2001. kalendriaastal 33 eurot loomkoormuse kohta, mis on vähemalt 1,6 lü hektari kohta ning kuni 2,0 lü hektari kohta, ning 66 eurot loomkoormuse kohta, mis on alla 1,6 lü hektari kohta;
- b) 2002. ja järgnevatel kalendriaastatel 40 eurot loomkoormuse kohta, mis on vähemalt 1,4 lü hektari kohta ning kuni 1,8 lü hektari kohta, ning 80 eurot loomkoormuse kohta, mis on alla 1,4 lü hektari kohta.

3. Lõike 2 kohaldamisel:

a) erandina artikli 12 lõike 2 punktist a võetakse talumajapidamise loomkoormuse määramisel arvesse seal asjaomasel kalendriaastal peetavate isasveiste, lehmade ja mullikate arvu ning lammaste ja/või kitsede arvu, kelle kohta on samal kalendriaastal esitatud lisatasutaotlus. Loomade arv arvestatakse loomühikuteks ümber III lisas esitatud ümberarvestustabeli alusel;

b) ilma et see piiraks artikli 12 lõike 2 punkti b kolmanda taande kohaldamist, ei peeta söödamaaks alasid, mida kasutatakse põllukultuuride tootmiseks, mis on määratletud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1251/1999 (teatavate põllukultuuride tootjate toetussüsteemi kehtestamise kohta) (¹) I lisas;

(¹) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.

c) koosneb loomkoormuse arvutamisel arvesse võetav söödamaa vähemalt 50 % ulatuses karjamaast. Karjamaa mõiste määratlevad liikmesriigid. Määratlus sisaldab vähemalt kriteeriumi, mille kohaselt karjamaa on heinamaa, mis on vastavalt kohalikele põllumajanduslikele tootmisviisidele mõeldud veise- ja/või lambakasvatuseks. See ei välista siiski samal aastal karjamaa segakasutust (karjamaa, hein, rohusilo).

4. Ilma et see piiraks lõikes 2 sätestatud loomkoormusnõuete kohaldamist, võivad sellistes liikmesriikides, kus üle 50 % piimatootmisest toimub mägipiirkondades määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 18 tähenduses, tootjad, kelle talumajapidamised asuvad niisugustes piirkondades, saada lõikes 2 sätestatud ekstensiivistamistoetust kõnesolevates piirkondades peetavate lüpsilehmade eest.

5. Artiklis 43 ettenähtud korras komisjon:

- võtab vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad,
- kohandab vajaduse korral lõikes 2 sätestatud summasid, võttes eelkõige arvesse lisatasukõlblike loomade arvu eelmisel kalendriaastal.

2. JAGU

Lisatoetused

Artikkel 14

1. Liikmesriigid maksavad oma territooriumi tootjaile aastast lisatoetust niisuguses ulatuses, et toetuste kogusumma vastaks IV lisas sätestatud kogumäärale. Seda lisatoetust makstakse objektiivsete kriteeriumide alusel, milleks on eelkõige asjakohased tootmisstruktuurid ja -tingimused, ning sel viisil, et oleks tagatud tootjate võrdne kohtlemine ja välistatud turu- ja konkurentsimoonutused. Lisatoetust ei seota turuhindade kõikumisega.

2. Lisatoetust võib maksta hüvitisena loomühikute põhjal (artikkel 15) ja/või pindalatoetuste (artikkel 17) kujul.

Artikkel 15

1. Hüvitis loomühikute põhjal määratakse:

- a) isasveiste eest,

b) ammlahmade eest,

c) lüpsilehmade eest,

d) mullikate eest.

2. Hüvitis loomühikute põhjal võib, välja arvatud vasikate puhul, määrata lisamäärana artiklis 11 sätestatud lisatasuühikule, mida makstakse loomade tapmise eest. Muul juhul määratakse loomühikute põhjal makstav hüvitis vastavalt:

a) artiklis 16 sätestatud eritingimustele,

b) liikmesriikide poolt kehtestatavatele loomkoormuse erinõuetele.

3. Loomkoormuse erinõuded kehtestatakse:

— artikli 12 lõike 2 punktis b nimetatud söödamaa alusel, välja arvatud nende piirkondade puhul, mille eest on määratud pindalatoetus vastavalt artiklile 17,

— võttes eelkõige arvesse asjaomase tootmise keskkonnamõju, karjakasvatuseks kasutatava maa keskkonnatundlikkust ning meetmeid, mida on rakendatud selle maa keskkonnaseisundi stabiliseerimiseks või parandamiseks.

Artikkel 16

1. Loomühikute põhjal makstavaid hüvitisi isasveiste eest võib kalendriaasta kohta määrata maksimaalselt sellise loomade arvu piires liikmesriigis, mis võrdub:

— asjaomasele liikmesriigile I lisas sätestatud piirkondliku ülemmääraga või

— isasveiste arvuga, kelle eest on määratud lisatasu 1997. aastal, või

— isasveiste keskmise tapaarvuga 1997., 1998. ja 1999. aastal vastavalt Eurostati statistikale nende aastate kohta või muudele kõnesolevate aastate kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

Liikmesriigid võivad ka ette näha loomühikute põhjal kehtestatava isasveiste arvu piirangu talumajapidamise kohta, mille liikmesriik määrab riigi või piirkonna tasandil.

Abikõlblikeks loomadeks on ainult vähemalt kaheksa kuu vanused isasveised. Kui hüvitis loomühikute põhjal makstakse loomade tapmise ajal, võivad liikmesriigid otsustada, et see tingimus asendatakse vähemalt 180kilogrammise miinimumtapakaalu nõudega.

2. Loomühikute põhjal makstavat hüvitist ammlemade ja mullikate eest, kelle eest võib vastavalt artikli 6 lõikele 4 ja artiklile 10 maksta ammlemade eest makstavat lisatasu, võib määrata ainult lisamäärana artikli 6 lõikes 4 sätestatud ammlemade eest makstava lisatasuühiku kohta.

3. Loomühikute põhjal makstava hüvitise lüpsilehmade eest võib määrata ainult toetusena talumajapidamises kasutatava lisatasukõlbliku kvoodi tonni kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 16 lõikele 3.

Artikli 15 lõike 2 punkti b ei kohaldata.

4. Loomühikute põhjal makstavat hüvitist mullikate, välja arvatud lõikes 2 nimetatud mullikate eest võib liikmesriigi ja kalendriaasta kohta määrata maksimaalselt sellise mullikate arvu eest, mis võrdub mullikate keskmise tippa arvuga 1997., 1998. ja 1999. aastal vastavalt Eurostati statistikale nende aastate kohta või muudele kõnesolevate aastate kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistiliste andmetele.

Artikkel 17

1. Pindalatoetusi antakse pikaajalise kultuurkarjamaa hektari kohta:

- a) mis on tootja kasutuses kõnealuse kalendriaasta jooksul,
- b) mida ei kasutata artikli 15 lõikes 3 osutatud loomkoormuse erinõuete täitmiseks ja
- c) mille suhtes ei taotleta sama aasta jooksul toetusi teatavate põllukultuuride tootjate toetussüsteemi, kuivsööda abisüsteemi ega muude pikaajaliste kultuuride või aiasaaduste ühenduse abisüsteemide kaudu.

2. Pikaajalise kultuurkarjamaa pindala selles piirkonnas, kus pindalatoetusi antakse, ei tohi olla suurem kui vastav piirkondlik põhikasvupind.

Piirkondliku põhikasvupinna määravad liikmesriigid kindlaks 1995., 1996. ja 1997. aastal veisekasvatuseks kasutatud pikaajalise kultuurkarjamaa keskmise hektarite arvu alusel.

3. Maksimaalne pindalatoetus hektari kohta, mida võidakse anda, sealhulgas määruse (EÜ) nr 1255/1999 artiklis 19 sätestatud pindalatoetus, ei tohi olla suurem kui:

— 210 eurot 2000. kalendriaastal,

— 280 eurot 2001. kalendriaastal,

— 350 eurot 2002. kalendriaastal ja järgnevatel kalendriaastatel.

Artikkel 18

Enne 1. jaanuari 2000 esitavad liikmesriigid komisjonile üksikasjaliku teabe oma lisatoetuste maksmise siseriikliku korra kohta. Kõikidest nimetatud korra muudatustest tuleb komisjonile teatada hiljemalt üks kuu pärast vastuvõtmist.

Artikkel 19

Enne 1. aprilli 2004 esitavad liikmesriigid komisjonile üksikasjaliku aruande käesoleva jao rakendamise kohta.

Enne 1. jaanuari 2005 annab komisjon hinnangu käesoleva jao rakendamisele ja jälgib ühenduse vahendite jaotamist liikmesriikide vahel vastavalt IV lisa sätetele, võttes eelkõige arvesse liikmesriikide osatähtsuse arengut ühenduse veiselihatootmises. Vajaduse korral teeb komisjon nõukogule asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 20

Komisjon võtab käesoleva jao üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

3. JAGU

Üldsätted

Artikkel 21

Käesolevas peatükis sätestatud otsetoetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 820/97.

Artikkel 22

1. Käesolevas peatükis sätestatud otsetoetused, välja arvatud aastaegade mõju hüvitavad lisatasud, makstakse välja kohe pärast kontrollimisi, kuid mitte varem kui selle kalendriaasta 16. oktoobril, mille kohta neid taotletakse.

2. Välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhud,

— makstakse käesolevas peatükis sätestatud otsetoetused välja hiljemalt sellele kalendriaastale järgneva aasta 30. juunil, mille eest toetust on taotletud,

— makstakse aastaegade mõju hüvitav lisatasu välja kohe pärast kontrollimisi, kuid hiljemalt selle kalendriaasta 15. oktoobril, mille eest seda taotletakse.

Artikkel 23

1. Kui tootja veisekarja kuuluvast loomast leitakse nõukogu direktiiviga 96/22/EÜ⁽¹⁾ keelatud ainete jääke või eespool nimetatud õigusaktiga lubatud, kuid ebaseaduslikult kasutatud ainete jääke direktiivi 96/23/EÜ⁽²⁾ asjakohaste sätete kohaselt või kui talupidaja talumajapidamisest leitakse keelatud aineid või tooteid või direktiiviga 96/22/EÜ lubatud, kuid ebaseaduslikult oma valduses hoitavaid mis tahes kujul aineid või tooteid, ei maksta tootjale käesolevas jaos ette nähtud toetusi selle kalendriaasta eest, mil need leiti.

Korduvate rikkumiste korral võib talupidaja olenevalt rikkumise raskusest abikavadest välja arvata kuni viieks aastaks alates sellest aastast, mil korduv rikkumine avastati.

2. Kui loomade omanik või valdaja takistab kontrolli ja siseriikliku jäägiseire plaani rakendamisel vajalike proovide võtmist või direktiivis 96/23/EÜ ette nähtud uuringute ja kontrolli tegemist, kohaldatakse esimeses lõikes sätestatud sanktsioone.

3. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, millega keelatakse loomakasvatustes teatavate hormonaalse või türeostaatilise toimega ainete ja β -agonistide kasutamine ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).

⁽²⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega kehtestatakse järelevalvemeetmed teatavate ainete ja nende jääkide üle elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ja otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).

Artikkel 24

Esimeses ja teises jaos sätestatud otsetoetuste suurust võib muuta, silmas pidades tootmise arengut, saagikust ja turgusid, vastavalt asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korrale.

Artikkel 25

Käesolevas artiklis sätestatud otsetoetuste määramisega seotud kulutusi käsitletakse sekkumismeetmetena määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 2 lõike 2 tähenduses.

2. PEATÜKK

ERALADUSTAMINE JA RIIKLIK LADUSTAMINE

Artikkel 26

1. Alates 1. juulist 2002 võib teha otsuse eraladustusabi määramise kohta, kui määruks (EMÜ) nr 1208/81 sätestatud ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala (edaspidi "ühenduse skaala") alusel registreeritud ühenduse keskmine turuhind on alla 103 % baashinnast ja jääb tõenäoliselt sellele tasemele.

2. Ühenduse skaala kvaliteediklassi R3 kuuluvate isasveiste rümpade baashinnaks määratakse 2 224 eurot tonni kohta.

3. Eraladustusabi võib määrata vastavalt ühenduse skaalale liigitatud täiskasvanud veiste värske või jahutatud liha eest, mis on esitatud rümpade, poolrümpade, komplekteeruvate ees- ja tagaveerandite, eesveerandite või tagaveerandite kujul.

4. Nõukogu, tegutsedes asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korras, võib:

— muuta baashinda, võttes arvesse eelkõige vajadust määrata see hind tasemel, mis aitab kaasa turuhindade stabiliseerimisele, siiski viimata struktuuriliste ülejääkide tekkimiseni ühenduses,

— muuta lõikes 3 esitatud eraladustusabiks kõlblike toodete loetelu.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu ja teeb otsuse eraladustusabi määramise kohta artiklis 43 sätestatud korras.

Artikkel 27

1. Alates 1. juulist 2002 alustatakse riiklikku sekkumist, kui kahe järjestikuse nädala jooksul on määruuses (EMÜ) nr 1208/81 sätestatud ühenduse skaala alusel registreeritud keskmine turuhind liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas langenud alla 1 560 euro tonni kohta; sel juhul võivad sekkumisasutused kokku osta CN-koodide 0201 10 00 ja 0201 20 20 kuni 0201 20 50 alla kuuluvat ühendusest pärit ühe või mitme kategooria, kvaliteedi või kvaliteediklassi värsket või jahutatud liha.

2. Kokkuostmisel vastavalt lõikele 1 võib vastu võtta ainult lisatasukõlblikke pakkumisi, mis on võrdsed liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas registreeritud keskmise turuhinnaga või sellest väiksemad ja millele lisandub objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaksmääratav summa.

3. Kokkuostuhinnad ja sekkumiseks vastuvõetavad kogused määratakse kindlaks pakkumismenetluse käigus ning need võib erandlikel asjaoludel kindlaks määrata liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna kohta keskmiste registreeritud turuhindade alusel. Pakkumismenetluste puhul tagatakse kõigi asjaomaste isikute võrdne ligipääs. Need alustatakse tingimustel, mis määratakse kindlaks, võttes vajaduse korral arvesse kaubandusstruktuure.

4. Artiklis 43 sätestatud korras:

- määratakse kindlaks sekkumiskõlblike toodete kategooriad, kvaliteet ja kvaliteediklassid,
- määratakse kindlaks kokkuostuhinnad ja sekkumiseks vastuvõetavad kogused,
- määratakse kindlaks lõikes 2 osutatud lisasumma,
- võetakse vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad,
- võetakse vastu kõik selle korra rakendamiseks vajalikud üleminekusätted.

Komisjon teeb otsuse:

- kokkuostu alustamise kohta, kui kahe järjestikuse nädala jooksul on täidetud lõikes 1 osutatud tingimus,
- kokkuostu lõpetamise kohta, kui vähemalt ühe nädala jooksul ei ole lõikes 1 osutatud tingimust enam täidetud.

Artikkel 28

1. Sekkumisametite poolt kooskõlas käesoleva määruse artiklitega 27 ja 47 ning määruse (EMÜ) nr 805/68 artiklitega 5 ja 6 kokku ostetud tooteid müües tuleb vältida turu häirimist ning tagada ostjate võrdne ligipääs kaupadele ja võrdne kohtlemine.

2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, eelkõige müügihindade, laost väljastamise tingimuste ja vajadusel sekkumisametite poolt kokku ostetud toodete töötlemise kohta, võtab komisjon vastu artiklis 43 sätestatud korras.

II JAOTIS

KAUPLEMINE KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 29

1. Artikli 1 lõike 1 punktis a loetletud toodete importimisel ühendusse võidakse nõuda impordilitsentsi.

Mis tahes artikli 1 lõike 1 punktis b loetletud toote importimiseks ühendusse ning artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud

toodete eksportimiseks ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema registrijärgsest asukohast ühenduses ning piiramata artiklite 32 ja 33 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul impordi või ekspordi ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakendus-eeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras. Need eeskirjad võivad eelkõige sisaldada:

- a) litsentside kehtivusaega;
- b) nende toodete loetelu, mille suhtes taotletakse impordi- või ekspordilitsentsi vastavalt lõike 1 teisele lõigule.

Artikkel 30

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete suhtes ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 31

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 30 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 300 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Ühendus teatab Maailma Kaubandusorganisatsioonile käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu kehtestamisel, määratakse kindlaks asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

4. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakendus-eeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras. Eelkõige käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

- a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimaksu;
- b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 32

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifkvoodid, mis tulenevad asutamislepingu artiklist 300 või muudest nõukogu õigusaktidest, avab ja neid haldab komisjon vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 43 ettenähtud korras.

CN-koodide 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 alla kuuluva töötlemiseks mõeldud külmutatud liha 50 000 tonni impordikvoodi puhul võib nõukogu komisjoni ettepanekul ja kvalifitseeritud häälteenamusega ette näha, et kogu kõnealune kvoot või osa sellest hõlmab samaväärseid kvaliteetliha koguseid, mis vastavad ümberarvestuskursile 4,375.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

- meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),
- meetod, mis jaotab kvoodid taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),
- meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogude arvessevõtmisel (vanad olivad/uued taotlejad).

Kasutada võib muid kohaseid meetodeid.

Meetmed peavad ära hoidma igasuguse asjaomaste ettevõtjate diskrimineerimise.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubanduslabirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on vajaduse korral sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja määratakse kasutatav haldamismeetod ning vajaduse korral sisaldavad need:

- a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatise,
- b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist ja
- c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 33

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artiklis 1 loetletud toodete ekspordil nende toodete maailmaturunoteeringute või hindade alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 300 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Eksporditoetust saavate koguste määramiseks kohaldatakse meetodit, mis:

- a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside kõige tõhusamat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;
- b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;
- c) väldib igasugust diskrimineerimist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Eksporditoetus on kogu ühenduses ühesuurune.

See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Komisjon määrab toetused artiklis 43 sätestatud korras. Eksporditoetusi võidakse eelkõige määrata:

- a) korrapärase ajavahemike järel;
- b) lisaks sellele ja piiratud koguste puhul pakkumiskutsega toodetele, millele selline kind sobib.

Eksporditoetust saavate toodete nimekiri ning toetuse suurus määratakse vähemalt kord kolme kuu jooksul, kui seda ei määrata pakkumismenetluse kaudu. Sellest hoolimata võib toetuse summa rohkem kui kolmeks kuuks samale tasemele jääda ning vajaduse korral võib komisjon seda liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

- a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:
 - veise- ja vasikalihassektori toodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,
 - veise- ja vasikalihassektori toodete hindu maailmaturul,
- b) veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse eesmärgid, s.o tasakaalu tagamine ning hindade ja kaubanduse loomulik areng sellel turul;
- c) asutamislepingu artikli 300 alusel sõlmitud lepingutest tulenevad piirangud;
- d) vajadus vältida häireid ühenduse turul;
- e) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt.

Eelkõige tuleb arvesse võtta vajadust tasakaalustada töödeldud kaubana kolmandatesse riikidesse eksporditavate ühenduse põhiliste põllumajandustoodete ja neist riikidest seestöötlemise tolliprotseduuri alusel toodavate toodete kasutamine.

5. Lõikes 1 loetletud hindade kindlaksmääramisel ühenduses võetakse arvesse:

— tüüpilistel ühenduse turgudel valitsevaid hindu,

— valitsevaid ekspordihindu.

Lõikes 1 loetletud maailmaturuhindade kindlaksmääramisel võetakse arvesse:

— hindu kolmandate riikide turgudel,

— kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast riigist kolmandasse sihtkohariiki,

— ekspordivates kolmandates riikides registreeritud tootja-hindu, võttes vajaduse korral arvesse nende riikide antavaid subsidiume,

— vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Toetusi antakse ainult taotluse ja vastava ekspordilitsentsi esitamise põhjal.

7. Artiklis 1 loetletud toodete ekspordi puhul kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kohaldatavat summat.

Et vältida käesolevas lõikes sätestatud paindlikkuse kuritarvitamist, võib võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 43 sätestatud korras kõrvale kalduda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, millele makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

9. Toetuse saamiseks tuleb tõendada, et:

— tooted on ühendusest pärit,

— tooted on ühendusest eksporditud ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes toetus oli määratud, ilma et see piiraks lõike 3 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 43 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatiseid.

Peale selle peavad elusloomade eksporditoetuse maksimisele olema täidetud tingimused, mis on kehtestatud ühenduse sätetega, mis käsitlevad loomade heaolu ja eelkõige loomade kaitset transportimisel.

10. Kui artiklis 43 ettenähtud korras ei ole tehtud erandit, ei anta eksporditoetust toodetele, mida imporditakse kolmandatest riikidest ja reeksporditakse kolmandatesse riikidesse; see ei piira lõike 9 esimese taande kohaldamist.

11. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 300 sõlmitud lepingutest tulenevate koguslike piirangute järgimine tagatakse ekspordilitsentsidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru raames tekkivate kohustuste täitmisega seoses ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

12. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, sealhulgas eeskirjad jaotamata või kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamise kohta, võtab komisjon vastu artiklis 43 sätestatud korras.

Seoses lõike 9 viimase lõiguga võivad üksikasjalikud rakenduseeskirjad sisaldada ka tingimusi, mis käsitlevad eelkõige importi kolmandatesse riikidesse.

Artikkel 34

1. Veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse nõuetekohaseks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega erijuhul keelata täielikult või osaliselt seestöötlamise ja välistöötlamise tolliprotseduuri artiklis 1 loetletud toodete puhul.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erakordselt kiiresti ja sees- või välistöötlamise tolliprotseduur häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstege-mise päevast. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 35

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseeri-mise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle üksikasjalikke rakenduseeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifikist.

2. Kui käesolevas määru-ses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole ette nähtud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

- kehtestada tollimaksudega samaväärse toimega makse,
- kohaldada koguselisi piiranguid või samaväärse toimega meetmeid.

Artikkel 36

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 33 sätes-tatud eesmäärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohal-dada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälte-enamusega vastu käesoleva lõike üldised rakenduseeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liik-mesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teata-vakstege-mise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada ühe kuu jooksul alates nõukogule teatavakstege-misest.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 300 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.

III JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 37

Liikmesriigid registreerivad veiste ja veiseliha hinnad komisjoni poolt artiklis 43 sätestatud korras kehtestatavate eeskirjade alusel.

Artikkel 38

1. Kui ühenduse turul hinnad oluliselt tõusevad või langevad ja selline olukord tõenäoliselt jätkub, põhjustades turuhäireid või ähvardades neid esile kutsuda, võib võtta vajalikke meet-meid.

2. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakendus-eeskirjad vastu artiklis 43 sätestatud korras.

Artikkel 39

Et arvestada loomahaiguste leviku tõkestamiseks võetud meet-metest tulenevaid vaba ringluse piiranguid, võib kõigi sellistest piirangutest mõjutatud turgude toetamiseks võtta erakorralisi meetmeid artiklis 43 sätestatud korras. Niisuguseid meetmeid võib võtta üksnes nii suures ulatuses ja nii pikaks ajaks, kui kõnealuse turu toetamiseks vältimatult vaja läheb.

Artikkel 40

Kui käesolevas määruses pole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete valmistamise ja nendega kauplemise suhtes asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89.

Artikkel 41

Liikmesriigid ja komisjon edastavad üksteisele käesoleva määruse rakendamiseks vajalikku teavet. Vajalik teave otsustatakse artiklis 43 sätestatud korras. Teabe edastamise ja levitamise kord võetakse vastu samas korras.

Artikkel 42

Käesolevaga moodustatakse veise- ja vasikalihaturu korralduskomitee (edaspidi "komitee"), kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

Artikkel 43

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab eesistuja omal algatusel või liikmesriigi taotlusel kõnealuse küsimuse komiteele.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise hääleteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 205 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Komisjon võtab meetmed vastu ning neid kohaldatakse viivitamata.

b) Kui meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul:

- võib komisjon vastuvõetud meetmete kohaldamise edasi lükata mitte rohkem kui ühe kuu võrra alates kõnealusest teatamisest,
- võib nõukogu eelmises alapunktis osutatud tähtaja jooksul teha kvalifitseeritud hääleteenamusega teistsuguse otsuse.

Artikkel 44

Komitee võib käsitleda teisi küsimusi, mis komitee eesistuja suunab talle omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotlusel.

Artikkel 45

Artiklis 1 loetletud toodete suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1258/1999 ja selle rakendussätteid.

Artikkel 46

Käesolevat määrust kohaldades võetakse samal ajal asjakohaselt arvesse asutamislepingu artiklites 33 ja 131 sätestatud eesmärged.

IV JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 47

1. Sekkumisasutused võivad olulise hinnalanguse vältimiseks või leevendamiseks osta kuni 30. juunini 2002 kokku lõikes 2 seoses artikli 26 lõikega 1 nimetatud tooteid vastavalt käesoleva artikli sätetele.

2. Kui lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, võivad sekkumisasutused ühes või mitmes liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas kokku osta CN-koodide 0201 10 00 ja 0201 20 20 kuni 0201 20 50 alla kuuluvat ühendusest pärit ühe või mitme kategooria, kvaliteedi või kvaliteediklassi värsket või jahutatud liha turu mõistlikuks toetuseks korraldatud pakkumismenetluste raames, võttes arvesse loomade tapmisega seotud hooajalisi muutusi.

Selline kokkuostmine kogu ühenduses ei tohi ületada 350 000 tonni aastas.

Nõukogu võib kvalifitseeritud hääleteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal seda kogust muuta.

3. Lõikes 8 sätestatud pakkumismenetlust võib alustada iga kokkuostetava kvaliteedi ja kvaliteediklassiga, kui liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas on kahe järjestikuse nädala jooksul täidetud kaks järgmist tingimust:

- ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala alusel registreeritud ühenduse keskmine turuhind on alla 84 % sekkumishinnast,
- kõnesoleva skaala alusel registreeritud keskmine turuhind liikmesriigis, liikmesriikides või liikmesriigi piirkondades on alla 80 % sekkumishinnast.

Sekkumishind on:

- 3 475 eurot tonni kohta ajavahemikus 1. jaanuar kuni 30. juuni 2000,
- 3 242 eurot tonni kohta ajavahemikus 1. juuli 2000 kuni 30. juuni 2001,
- 3 013 eurot tonni kohta ajavahemikus 1. juuli 2001 kuni 30. juuni 2002.

4. Ühe või mitme kvaliteedi või kvaliteediklassi pakkumismenetlused peatatakse mõlemal järgmisel juhul:

- kahe järjestikuse nädala jooksul ei ole enam samaaegselt täidetud kaks lõikes 3 nimetatud tingimust,
- sekkumiskokkuost ei ole lõikes 2 sätestatud kriteeriume arvesse võttes enam asjakohane.

5. Sekkumist alustatakse ka siis, kui kahe järjestikuse nädala jooksul on ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala alusel registreeritud alla kaheaastaste kastreerimata noorte isasloomade või kastreeritud isasloomade ühenduse keskmine turuhind alla 78 % sekkumishinnast ning kui liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas on ühenduse täiskasvanud veiste rümpade liigitusskaala alusel registreeritud alla kaheaastaste kastreerimata noorte isasloomade või kastreeritud isasloomade keskmine

turuhind alla 60 % sekkumishinnast; sel juhul toimub asjaomaste kategooriate puhul kokkuost nendes liikmesriikides või selles liikmesriigi piirkonnas, kus hinnatase on nimetatud ülemmäärast väiksem.

Selle kokkuostmise puhul võetakse vastu kõik pakkumised, ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist.

Vastavalt käesolevale lõikele kokkuostetavaid koguseid ei võeta arvesse lõikes 2 nimetatud kokkuostu ülemmäära kohaldamisel.

6. Kokkuostmisel vastavalt lõigetele 2 ja 5 võib vastu võtta ainult selliseid pakkumisi, mis on võrdsed liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas registreeritud keskmise turuhinnaga või sellest väiksemad ja millele lisandub objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaksmääratav summa.

7. Iga sekkumiskõlbliku kvaliteedi ja kvaliteediklassi puhul määratakse kokkuostuhinnad ja sekkumiseks vastuvõetavad kogused kindlaks pakkumismenetluse käigus ning need võib erandlikel asjaoludel kindlaks määrata liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna kohta keskmiste registreeritud turuhindade alusel. Pakkumismenetlused peavad tagama kõigi asjaomaste isikute võrdse ligipääsu. Neid alustatakse tingimustel, mis määratakse kindlaks, võttes vajaduse korral arvesse kaubandusstruktuure.

8. Artiklis 43 sätestatud korras:

- määratakse kindlaks sekkumiskõlblike toodete kategooriad, kvaliteet ja kvaliteediklassid,
- tehakse otsus pakkumismenetluste alustamise ja taasalustamise kohta ning nende peatamise kohta lõike 4 viimases alapunktis osutatud juhul,
- määratakse kindlaks kokkuostuhinnad ja sekkumiseks vastuvõetavad kogused,
- määratakse kindlaks lõikes 6 osutatud lisasumma,
- võetakse vastu käesoleva artikli rakendamise kord ning eelkõige eeskirjad turuhindade järkjärgulise languse vältimiseks,

- võetakse vastu kõik nende kordade rakendamiseks vajalikud üleminekusätted.

Komisjon teeb otsuse:

- lõikes 5 nimetatud sekkumise alustamise kohta ja selle peatamise kohta, kui üks või mitu selles lõikes nimetatud tingimust ei ole enam täidetud,
- kokkuostmise peatamise kohta vastavalt lõike 4 esimesele alapunktile.

Artikkel 48

1. Eraladustusabi määramise kohta artikli 26 lõikes 3 nimetatud toodete puhul võib teha otsuse kuni 30. juunini 2002.
2. Komisjon võtab eraladustusabi üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu ja teeb otsuse eraladustusabi määramise kohta artiklis 43 sätestatud korras.

Artikkel 49

1. Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 805/68, määrus (EMÜ) nr 989/68, määrus (EMÜ) nr 98/69 ja määrus (EMÜ) nr 1892/87.

2. Viiteid määrusele (EMÜ) nr 805/68 tõlgendatakse viidena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt V lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 50

Komisjon võtab artiklis 43 sätestatud korras vastu:

- meetmed määruses (EMÜ) nr 805/68 sätestatud korrald käesoleva määrusega kehtestatud korrale ülemineku hõlbustamiseks,
- praktiliste eriprobleemide lahendamiseks vajalikud meetmed. Need meetmed võivad asjakohaselt põhjendatud juhtudel käesoleva määruse teatavatest osadest erineda.

Artikkel 51

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2000, välja arvatud artiklit 18, mida kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumisest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. mai 1999

Nõukogu nimel

eesistuja

K.-H. FUNKE

I LISA

ERILISATASU

Artikli 4 lõikes 4 nimetatud liikmesriikide piirkondlikud ülemmäärad

Belgia	235 149
Taani	277 110
Saksamaa	1 782 700
Kreeka	143 134
Hispaania	713 999
Prantsusmaa	1 754 732 ⁽¹⁾
Iirimaa	1 077 458
Itaalia	598 746
Luksemburg	18 962
Madalmaad	157 932
Austria	423 400
Portugal	175 075 ⁽²⁾
Soome	250 000
Rootsi	250 000
Ühendkuningriik	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Piiramata erieeskirjade kohaldamist, mis on sätestatud 16. detsembri 1991. aasta määruses (EMÜ) nr 3763/91, millega kehtestatakse teatavate põllumajandustoodete suhtes erimeetmed Prantsuse ülemere departemangude jaoks (EÜT L 356, 24.12.1991, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2598/95 (EÜT L 267, 9.11.1995, lk 1).

⁽²⁾ Välja arvatud ekstensiivtamisprogramm, mis on sätestatud 26. aprilli 1994. aasta määruses (EÜ) nr 1017/94 põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa ekstensiivse loomakasvatuse jaoks muutmise kohta Portugalis (EÜT L 112, 3.5.1994, lk 2). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1461/95 (EÜT L 144, 28.6.1995, lk 4).

⁽³⁾ Seda ülemmäära tõstetakse ajutiselt 100 000 võrra arvuni 1 519 811 kuni selle ajani, mil võib eksportida alla kuue kuu vanuseid loomi.

II LISA

LISATASU AMMLEHMA EEST

Artikli 7 lõikes 2 nimetatud siseriiklikud ülemmäärad, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2000

Belgia	394 253
Taani	112 932
Saksamaa	639 535
Kreeka	138 005
Hispaania	1 441 539
Prantsusmaa ⁽¹⁾	3 779 866
Iirimaa	1 102 620
Itaalia	621 611
Luksemburg	18 537
Madalmaad	63 236
Austria	325 000
Portugal ⁽²⁾	277 539
Soome	55 000
Rootsi	155 000
Ühendkuningriik	1 699 511

⁽¹⁾ Välja arvatud spetsiaalne ülemmäär, mis on sätestatud määruse (EMÜ) nr 3763/91 artikli 5 lõikes 3.

⁽²⁾ Välja arvatud erivaru, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1017/94 artiklis 2.

III LISA

Loomühikuteks (lü) ümberarvestamise tabel, millele on viidatud artiklites 12 ja 13

Isasveised ja üle 24kuused mullikad, ammalehmad ja lüpsilehmad	1,0 lü
Isasveised ja 6–24 kuu vanused mullikad	0,6 lü
Lambad	0,15 lü
Kitsed	0,15 lü

IV LISA

LISATOETUSED**Artiklis 14 nimetatud kogumäärad***(miljonites eurodes)*

2000	2001	2002 ja järgnevad aastad	
Belgia	13,1	26,3	39,4
Taani	3,9	7,9	11,8
Saksamaa	29,5	58,9	88,4
Kreeka	1,3	2,5	3,8
Hispaania	11,0	22,1	33,1
Prantsusmaa	31,1	62,3	93,4
Iirimaa	10,5	20,9	31,4
Itaalia	21,9	43,7	65,6
Luksemburg	1,1	2,3	3,4
Madalmaad	8,4	16,9	25,3
Austria	4,0	8,0	12,0
Portugal	2,1	4,1	6,2
Soome	2,1	4,1	6,2
Rootsi	3,1	6,1	9,2
Ühendkuningriik	21,3	42,5	63,8

V LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 805/68	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 4	–
Artikli 4a esimene ja teine taane	Artikli 3 punktid a ja b
Artikli 4b lõige 1	Artikli 4 lõige 1
Artikli 4b lõike 2 esimene lõik	Artikli 4 lõige 2
Artikli 4b lõike 2 teine lõik	Artikli 4 lõike 3 punkt a
Artikli 4b lõike 3 kolmanda lõigu punkt a	Artikli 3 punkt c
Artikli 4b lõige 3a	–
Artikli 4b lõige 4	–
Artikli 4b lõige 5	Artikli 4 lõige 6
Artikli 4b lõige 7a	–
Artikli 4b lõige 8	Artikli 4 lõige 8
Artikli 4c lõike 1 teine lõik	Artikli 5 lõige 4
Artikli 4c lõike 1 kolmas lõik	Artikli 5 lõike 1 teine lõik
Artikli 4c lõike 2 teine lõik	Artikli 5 lõige 2
Artikli 4c lõike 2 kolmas lõik	Artikli 5 lõige 4
Artikli 4c lõike 3 kolmas lõik	Artikli 5 lõike 3 kolmas lõik
Artikli 4c lõige 4	Artikli 5 lõige 5
Artikli 4d lõike 1 esimene lause	Artikli 6 lõike 1 esimene lause
Artikli 4d lõige 1a	–
Artikli 4d lõike 2 esimene lause	Artikli 6 lõige 3
Artikli 4d lõige 3a	–
Artikli 4d lõige 5	Artikli 6 lõike 2 punkt a
Artikli 4d lõike 6 esimene lõik	Artikli 6 lõike 2 punkti b esimene lause
Artikli 4d lõike 6 teine kuni neljas lõik	–
Artikli 4d lõike 6 viies lõik	Artikli 6 lõike 2 teine lõik
Artikli 4d lõike 8 teine taane	Artikli 6 lõige 7
Artikli 4e lõike 1 esimese lõigu esimene lause	Artikli 8 lõike 1 esimene lõik
Artikli 4e lõike 1 esimese lõigu teine lause	Artikli 8 lõike 4 teise lõigu teine taane
Artikli 4e lõike 1 teine lõik	Artikli 8 lõike 1 teine lõik
Artikli 4e lõige 2	Artikli 8 lõige 2
Artikli 4e lõige 3	Artikli 8 lõige 3
Artikli 4e lõige 4	–
Artikli 4e lõige 5	Artikli 8 lõike 4 esimene lõik ja teise lõigu esimene alapunkt
Artikli 4f lõike 4 teise lõigu esimene ja teine taane	Artikli 9 lõike 4 esimene ja teine lõik

Määrus (EMÜ) nr 805/68	Käesolev määrus
Artikli 4g lõige 3	Artikli 12 lõige 2
Artikli 4g lõige 4a	–
Artikli 4g lõige 5	Artikli 12 lõige 3
Artikkel 4i	–
Artikli 4j lõiked 1–3	Artikli 23 lõiked 1–3
Artikkel 4k	–
Artikkel 4l	Artikkel 25
Artikkel 5	–
Artikli 6 lõige 1	Artikli 47 lõige 2
Artikli 6 lõige 2	Artikli 47 lõige 3
Artikli 6 lõige 3	Artikli 47 lõige 4
Artikli 6 lõige 4	Artikli 47 lõige 5
Artikli 6 lõige 5	Artikli 47 lõige 6
Artikli 6 lõige 6	Artikli 47 lõige 7
Artikli 6 lõige 7	Artikli 47 lõige 8
Artikkel 6a	–
Artikkel 7	–
Artikkel 8	Artikkel 48
Artikkel 9	Artikkel 29
Artikkel 10	Artikkel 30
Artikkel 11	Artikkel 31
Artikli 12 lõike 1 teine lõik	Artikli 32 lõike 1 teine lõik
Artikli 12 lõiked 2–4	Artikli 32 lõiked 2–4
Artikli 13 lõiked 1–3	Artikli 33 lõiked 1–3
Artikli 13 lõike 4 esimene ja teine lõik	Artikli 33 lõike 4 esimene ja teine lõik
Artikli 13 lõiked 5–12	Artikli 33 lõiked 5–12
Artikkel 14	Artikkel 34
Artikkel 15	Artikkel 35
Artikkel 16	Artikkel 36
Artikkel 22	–
Artikli 22a lõige 1	Artikli 38 lõige 1
Artikli 22a lõige 2	–
Artikli 22a lõige 3	Artikli 38 lõige 2
Artikkel 23	Artikkel 39
Artikkel 24	Artikkel 40
Artikkel 25	Artikkel 41
Artikli 26 lõige 1	Artikkel 42
Artikli 26 lõige 2	–
Artikkel 27	Artikkel 43
Artikkel 28	Artikkel 44
Artikkel 29	–
Artikkel 30	Artikkel 45
Artikkel 30a	–
Artikkel 31	Artikkel 46
Artikkel 32	–
Artikkel 33	–
Lisa	–
II lisa	–